

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Jeg burde jo være det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) taknemmelig, fordi han har fremkaldt det Ændringsforslag, som fremtræder under Nr. 11 og gaar ud paa, at de Byer, der nu have Garnison, saa vidt det er foreneligt med Forsvarets Interesse, beholde den. Men før jeg udtaler denne Tak, kunde jeg ønske en Udtalelse af den højtærede Forsvarsminister. Det ses jo, at dette Ændringsforslag Nr. 11, der er stillet af Flertallet under Nr. 1, ikke er tiltraadt af den højtærede Forsvarsminister. Jeg kunde derfor ønske at vide, om Vedtagelsen af Ændringsforslaget vil faa nogen som helst Betydning, om den vil betyde, at man saa i de Byer, som blev nævnte af den sidste ærede Taler, kan have mere Grund til at vente, at man beholder Garnison. Forholdet er jo det, at samtlige militære sagkyndige overfor Forsvarskommissionen have erklæret, at det var nødvendigt at fjerne Garnisonerne fra Fredericia, Nyborg og Helsingør, at Forsvarskommissionens Flertal paa to Medlemmer nær har erkendt Nødvendigheden deraf, og at den højtærede nu afgaaede Forsvarsminister ogsaa har erkendt det. Det har derfor sin Betydning at vide, hvorledes den nuværende højtærede Forsvarsminister ser paa Sagen, om han mener, at naar Ændringsforslaget vedtages, kan der være nogen Udsigt til, at disse Byer beholde deres Garnison eller en Del af den. Thi ellers vil Forslagets Vedtagelse blot betyde, at man i disse Byer kommer til at leve i endnu større Usikkerhed end hidtil. Der er Boligmangel, idet man ikke længere tør bygge nye Boliger, fordi man ikke ved, hvad Dag Garnisonen bliver flyttet. Men endnu værre bliver det jo, naar man vedtager et Forslag som dette, der i Virkeligheden ingen Ting siger. Der staar jo, at disse Byer skulle beholde deres Garnison, for saa vidt det er foreneligt med Forsvarets Interesser, og at man ikke behøver at beholde Garnisonen i samme Udstrækning som hidtil. Der er her den bekvemteste Vej udenom. Man ved ikke i de paagældende Byer, hvorledes Forholdet bliver, medmindre man faar en Udtalelse af Forsvarsministeren, der giver Forslaget den Betydning, det mangler, en Udtalelse, der viser, at

der ligger noget bag ved, at der er Udsigt til, at Byerne beholde Garnison. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Forsvarsminister at lade os faa at vide, hvad han mener om dette Spørgsmaal.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg skal svare, naar jeg faar Ordet.

Lindø: Efter den Bevægelse, der i det sidste Aar har været ude i Landet om Forsvarssagen, er det meget forstaaeligt, at den nuværende tredie Behandling af Forsvarslovene faar et ret politisk Præg. Det er jo rimeligt, at det maa være Oppositionens Opgave her i denne Sal under de nuværende Forhold om muligt at skabe saadanne Vanskeligheder, at det mellem Venstregrupperne indgaaede Forlig kunde strande. Dette søges opnaaet ad forskellige Veje, dels ved at forsøge at fremkalde Uenighed i Venstre indbyrdes, dels ved at fremkalde en stærk Modstand indenfor Højre og dels ved ude i Befolkningen at rejse en Stemning, der skal virke ind paa Forhandlingerne og Afgørelsen her i Rigsdagen. Der er jo allerede af to af de ærede Medlemmer, der have haft Ordet i denne Sag, gjort ret stærke Forsøg i den Retning. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte saaledes i Gaar, at Fløjfortet maatte betragtes som en Supplering af Landbefæstningen. Der er neppe Tvivl om, at denne Udtalelse skal virke til at bringe Forskrækkelse ind mellem de 27 for, at der her skal blive bygget et Kystfort, som under et Angreb paa Landbefæstningen maatte yde Forsvaret en Støtte. Paa den anden Side udtalte det ærede Medlem, at han ikke kunde forstaa, at Højre kunde finde sig tilfreds med dette Forslag. Meningen maa vel være, at det skulde være for lidt for dem, og at de to Partier derved skulde drages saa langt fra hinanden, at der ikke kunde blive nogen Overenskomst i denne Sag.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) udtalte ogsaa i Gaar, at Konseilspræsidenten havde ikke henvendt sig til Højre; Højre kunde faa Lov at hænge paa, om de vilde; det blev saa deres egen Sag, det fik de overveje. Men i Dag var han lidt mere inde paa at udtale sin Mis-